

ÁTJÁRÓK

2022-1-HU01-KA210-ADU-000083157

Bonus Pastor Alapítvány

Eset: A fiú „aki valamit keresett”

Rövid összegzés

Az esettanulmány alanya egy fővárosi, érettségizett, egyedülálló fiatal felnőtt, akinek az orvosi diagnózisa hallucinogén pszichoaktív szer okozta akut intoxikáció, közúti balesetben szerzett vágási seb és szorongás.

Munkaerőpiaci karriere látványos volt a terápiás folyamat során: a terápia kezdetén munkanélküli volt. Előzetesen elárusítóként dolgozott egy helyi szupermárketben, nem volt gépkocsivezetői jogosítványa. A több, mint 1 éves terápiás folyamat ideje alatt 2 munkahelyet próbált ki, illetve gépkocsivezetői jogosítványt szerzett.

Jó intellektuális képességekkel rendelkezik, szerhasználat mellett is van hobbyja: festés, filozófiai írások olvasása, zene komponálás. Átlag fölötti reziliencia értékekkel rendelkezik.

Szociális helyzete: a családfenntartó apa elveszítette munkabíró képességét, ennek következtében a család anyagi nehézségekkel küzdött. Anyja elvált, majd újabb házasság, egy új testvér születése is változást hozott.

Kezdetben nem volt motivált, főként külső nyomásra jött el, később ez a motiáció belsővé vált. Visszatérő motívum volt a beszélgetéseink során, hogy a szülő nem érti meg igazán („nem tud lépést tartani a mai korral”), sok elvárással van irányába.

15 éves korától moderáltan használ alkoholt, többnyire bulikban, rendszeres dohányzó.

Bevallása szerint 17 éves születésnapján használt először marihuánát, majd később 3 alkalommal ecstasyt. Volt egy LSD-s trippje. Nincsen rendőrségi ügye.

Erőforrást jelent számára a testvérével való kapcsolata, valamint a barátokkal való kapcsolata is, zene, olvasás.

Az **esetkezelésben** mindvégig motiváló volt számomra, hogy hosszú ideig bent maradt a terápiában, úgy éreztem, kialakult közöttünk egy jó terápiás kapcsolat. A folyamat lezárása, lekerekítése is tudatosan történt. Azzal zártuk, hogy szükség esetén jelentkezhet újra. A munkahelyi reintegráció sikeresnek bizonyult ez eset kapcsán.

Az esetmunka során 23 alkalommal találkoztunk. Ebből kétszer az anyával közösen. Kezdetben hetente, majd kéthetente, ill. havonta egyszer. A következő témák feldolgozására került sor: családi történet felmérése, családi kapcsolatok (főleg az anyával való konfliktusok rendezése). Célkitűzések meghatározása (absztinencia a terápia ideje alatt, életcélok keresése, önismeret), munkahelykeresés, munkahelyek megtartása, párkapcsolati kérdések átbeszélése, pozitív baráti kapcsolatok fontosságának kiemelése. A záró alkalom során visszatekintés történt az együtt megtett útra, hogy milyen eredményeket értünk el. Egyezség született arra nézve, hogy ha szükségesnek lát egy tanácsadást, vagy tanácsadás sorozatot, akkor újból jelentkezik. Egy alkalommal tette meg, amikor segíteni szeretett volna egy barátjának, akinek szerhasználati problémái voltak.

Jellemző történet a kliensről, hogy a hangulatát, éppen aktuális állapotát frizurájával, öltözködésével, a rajzaival fejezte ki, amiről a folyamat vége fele könnyedén tudott kommunikálni.

Körülbelül fél év közös munka után volt észlelhető számomra, hogy kifele tart a sokkos állapotból, elkezdődött a krízisből való felfelé növekedés. Ahogyan hajlandó volt munkahelyet keresni és küzdeni azért, hogy ne könnyen adja fel az első nehézségek megtapasztalása során a munkát, látható volt a depresszióból és a szorongásból való felépülés is. Valamennyire rendeződött az anyjával való kapcsolata, kommunikációja is.

Eredménynek tartom az absztinenciában való megmaradását a találkozásaink ideje alatt, az átélt traumáról való beszélgetéseket, amelyre csak fél év után került sor, munkahelyek keresése és 2 munkahely kipróbálását, a kitartását és reziliencia növekedését, az anyával való kapcsolatának a javulását.

Problémának tartom, hogy noha nem használt szert a terápia több, mint egy éve alatt, nem is köteleződött el a teljes absztinencia mellett. Fenntartott néhány olyan baráti kapcsolatot, ahol

veszélyeztetett lehet a barátok szerhasználata miatt. Nem érezte szükségét támogató csoportba való bekapcsolódásnak, noha a lehetőség fel volt ajánlva számára.

Szakami szemponból valószínűnek tartom, hogy az átélt trauma még előtérbe fog kerülni az életében és szükség lesz még a feldolgozásra. Fontosnak tartanám, hogy még jobban erősítse azokat a pozitív interperszonális kapcsolatokat, amelyek a jelenlegi állapota fenntartásában közrejátszanak.

Ha egy 1-10 közötti skálán kellene értékelnem a felépülés folyamatát azt tartom, hogy 6-7 -8 között van. Az élet-, munka- és kapcsolati tapasztalatok előtt áll, amire képességeihez és életszakaszának megfelelően többnyire felkészült.

Marosvásárhely, 2023.11.06.